

Vastuvõtmise kuupäev : 22/01/2024

Kohtuasi C-743/23

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

4. detsember 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Landessozialgericht für das Saarland (Saarlandi liidumaa kõrgeim sotsiaalkohus, Saksamaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

15. november 2023

Kaebaja ja vastustaja apellatsioonimenetluses:

A

Vastustaja ja apellant:

GKV-Spitzenverband

Põhikohtuasja ese

Kohustuslik ravikindlustus – Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine – Töötamine kahes või enamas liikmesriigis – Kolmandates riikides töötamise arvesse võtmine

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 883/2004 artikli 13 lõiget 1 koostoimes määruse nr 987/2009 artikli 14 lõikega 8 tuleb tõlgendada nii, et selle hindamisel, kas oluline osa tegevusest toimub liikmesriigis, tuleb arvesse võtta töötaja tegevust tervikuna, sealhulgas töötamist kolmandates riikides?

2. Või tuleb määruse nr 883/2004 artikli 13 lõiget 1 koostoimes määruse nr 987/2009 artikli 14 lõikega 8 tõlgendada nii, et selle hindamisel, kas oluline osa tegevusest toimub liikmesriigis, tuleb arvesse võtta vaid töötaja tegevust liikmesriikides?

Viidatud liidu õigusnormid

Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vaheline isikute vaba liikumist käsitlev kokkulepe (edaspidi „EÜ-Šveitsi kokkulepe“), artikkel 8 ja II lisa artikkel 1

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72), artikkel 13

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (ELT 2009, L 284, lk 1), artikkel 14, artikkel 16

Viidatud riigisisese õigusnormid

Euroopa sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise seadus (Gesetz zur Koordinierung der Systeme der sozialen Sicherheit in Europa), § 2

Sotsiaalkindlustusseadustiku viies raamat – kohustuslik ravikindlustus (Sozialgesetzbuch Fünftes Buch – Gesetzliche Krankenversicherung (SGB V), § 219a

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Vaidlus on selle üle, kas kaebaja pidi olema 1. detsembrist 2015 kuni 30. novembrini 2020 ravikindlustatud Saksamaal või Šveitsis.
- 2 Saksamaal elav kaebaja tegi ajavahemikul 1. detsembrist 2015 kuni 31. detsembrini 2020 palgatööd Šveitsis. Tema tööandja rakendas teda eksporditehnoloogina, kelle ülesanne oli külastada kliente kohapeal ja neid seal nõustada ning korraldada koolitusi, seminare ja degusteerimisi. Kliendid asusid valdavalt väljaspool Euroopa Liitu paiknevates riikides. Nii Šveitsis kui ka Saksamaal töötas ta tavaliselt 10,5 päeva kvartalis. Töö Saksamaal kujutas endast töötamist kodus, kaebaja elukohas. Kaebaja igakuine töötasu oli kindlasummaline ega sõltunud töötamise kohast.
- 3 Kaebaja pöördus 19. novembril 2015 vastustaja poole ja märkis, et ta töötab Šveitsis ja vähem kui 25% tema tegevusest toimub Saksamaal.

- 4 Kaebaja sõlmis 1. detsembril 2015 Šveitsis ravikindlustuse. 22. veebruari 2016. aasta kirjaga teatas Basel-Stadt kantoni sotsiaalkindlustusamet (Amt für Sozialbeträge des Kantons Basel-Stadt), et ta on saanud kätte tõendi ravikindlustuse kohta ja ta võtab teadmiseks, et kaebaja on sõlminud Šveitsis ravikindlustusseaduse (Krankenversicherungsgesetz, edaspidi „KVG“) alusel riikliku ravikindlustuse vastavalt kahepoolsetele kokkulepetele (EL/EFTA kindlustusmakse Saksamaa jaoks).
- 5 Määruse nr 883/2004 artiklile 13 tuginedes tuvastas vastustaja 18. augusti 2016. aasta otsusega, et kõnealusele töösuhtele, mis kestis ajavahemikul 1. detsembrist 2015 kuni 30. novembrini 2020, kohaldatakse sotsiaalkindlustust reguleerivaid Saksa õigusakte, ja väljastas asjaomase A1 tõendi. Kaebaja töötab tavaliselt kahes või enamas liikmesriigis. Enam kui oluline osa tema tegevusest toimub tema elukohariigis Saksamaal, mistõttu on kohaldatavad sotsiaalkindlustust reguleerivad Saksa õigusaktid.
- 6 Kaebaja vaide otsuse peale jättis vastustaja 18. detsembri 2020. aasta vaideotsusega rahuldamata. Vastustaja väitel on kõnealuse olukorra suhtes kohaldatavad määruse nr 883/2004 ja määruse nr 987/2009 sätted. Kuna nimetatud määrusi tuleb kohaldada üksnes nende territoriaalses kohaldamisalas, siis on asjakohane vaid töötamine määruste kohaldamisalasse kuuluvates riikides. Seega tuleb kõnealusel juhul proportsionaalselt arvesse võtta üksnes kaebaja Saksamaal ja Šveitsis töötamise aega. Seda arvestades toimub oluline osa kaebaja tegevusest tema elukohariigis.
- 7 Selle peale esitas kaebaja 28. detsembril 2020 kaebuse.

Põhikohtuasja poolte peamised väited

- 8 Kaebaja märkis, et tema Šveitsis töötamise aeg hõlmas ajavahemikku 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2020 (kaasa arvatud). Tööaja olulise osa kindlaksmääramisel ei tule arvesse võtta mitte üksnes Saksamaal ja Šveitsis töötamise aega, vaid tema tegevust tervikuna, sealhulgas töötamist kolmandates riikides. Lisaks puudub teave, et vastustaja on Šveitsi asutust vastavalt määruse nr 987/2009 artikli 16 lõikele 2 nõuetekohaselt teavitanud, mistõttu ei saa vaidlustatud otsus olla siduv. Samuti oli ta kogu Šveitsis töötamise aja jooksul sotsiaalkindlustusasutustes registreeritud sotsiaalkindlustuskohustusega töötajana. Basel-Stadt kantoni sotsiaalkindlustusamet (Amt für Sozialbeträge des Kantons Basel-Stadt) oli siduvalt tuvastanud, et piirialatöötajana on ta Šveitsis kaetud ravikindlustusega (22. veebruari 2016. aasta otsus, mis on määruse nr 987/2009 artikli 5 lõike 1 alusel siduv ka vastustajale). Samuti ei hoolitsenud vastustaja mingil viisil selle eest, et 18. augusti 2016. aasta otsust rakendaksid Saksamaa sotsiaalkindlustusasutused. Peale selle ei teinud vastustaja mingeid jõupingutusi, et vaidemenetlus mõistliku aja jooksul lõpule viia. Vastupidi – menetlust ei jätkatud nelja aasta vältel. Vastustaja sellise käitumise tõttu oli kaebajale selge, et vastustaja algsest otsusest kinni ei pea.

- 9 Vastustaja märkis, et kaebaja elukohariigi asutusena oli ta vastavalt määruse nr 987/2009 artikli 16 lõikele 2 koostoimes SGB V §-ga 219a pädev tegema asjaomast otsust. Samuti oli ta oma 18. augusti 2016. aasta otsusest teavitanud nii Šveitsi asutust kui ka kaasatud isikut.
- 10 Sozialgerichti (sotsiaalkohus) palvel teatas Bernis asuv föderaalne sotsiaalkindlustusamet (Bundesamt für Sozialversicherungen in Bern), et vastustaja 18. augusti 2016. aasta otsust ei ole pädevale Šveitsi asutusele, Basel-Stadt hüvitiste maksmise kassale (Ausgleichskasse Basel-Stadt) edastatud. Vastustaja otsusega kohaldatavate õigusaktide kindlaksmääramise kohta ollakse nõus. See puudutab tagasiulatuvat ajavahemikku ja tõendit A1 võib väljastada ka tagasiulatuva ajavahemiku kohta. Lisaks on tõend A1 üksnes deklaratiivse olemusega. Tõendi puudumise korral määratakse määruse nr 883/2004 üldpõhimõtete alusel kindlaks, milline sotsiaalkindlustussüsteem on määrav. Kuna Šveitsile on vastustaja otsus kohaldatavate õigusaktide kindlaksmääramise kohta nüüd teada ja Šveits on sellega nõustunud, ei ole enam oluline, et kindlaksmääramine jäi 2016. aastal Šveitsis nõuetekohaselt registreerimata. Basel-Stadt hüvitiste maksmise kassa (Ausgleichskasse Basel-Stadt), kellele ei olnud kujunenud olukord ja vastustaja otsus teada, oli juba väljastanud kaebajale ajavahemikuks 1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2020 tõendi A1, millest nähtub sotsiaalkindlustust reguleerivate Šveitsi õigusaktide kohaldatavus. Kui aga otsus, millega määrati kohaldatavaks õiguseks Saksa õigus, jääb muutmata, tuleb Šveitsi tõend kehtetuks tunnistada ja kindlustusmaksed Šveitsi tööandjale tagasi maksta. Osas, mis puudutab ajavahemikku 1. detsembrist 2015 kuni 31. detsembrini 2018 ja ajavahemikku alates 1. jaanuarist 2021, ei olnud Basel-Stadt hüvitiste maksmise kassale (Ausgleichskasse Basel-Stadt) tõendit A1 esitatud ja Šveitsi tööandja kaudu ei olnud taotletud ka lähetusi.
- 11 Sozialgericht für das Saarland (Saarlandi liidumaa sotsiaalkohus) kohustas 4. augusti 2022. aasta kohtumäärusega vastustajat tühistama 18. augusti 2016. aasta otsus ning tuvastama, et ajavahemikul 1. detsembrist 2015 kuni 31. detsembrini 2020, mil kaebaja töötas kaasatud isiku juures, on kaebaja suhtes vastavalt määruse nr 883/2004 artiklile 13 koostoimes määruse nr 987/2009 artikliga 16 kohaldatavad Šveitsi õigusaktid.
- 12 Kohus põhjendas oma otsust peamiselt sellega, et Šveitsi õiguse kohaldatavus tuleneb määruse nr 883/2004 artikli 13 lõike 1 punktist b, mille kohaselt on kohaldatavad selle liikmesriigi õigusaktid, kus on kaebaja tööandjaks oleva äriühingu registrijärgne asukoht (käesoleval juhul Šveits), kuna oluline osa kaebaja tegevusest ei toimu elukohaliikmesriigis (käesoleval juhul Saksamaa). Kui ligikaudu 65 tööpäevast kvartalis töötatakse Saksamaal vaid 10,5 päeva (napilt 1/6 päevadest), ei saa seda enam pidada oluliseks osaks määruse nr 883/2004 artikli 13 lõike 1 ja määruse nr 987/2009 artikli 14 lõike 8 tähenduses.
- 13 Lähtuvalt vastustaja seisukohast, et kohaldatava õiguse kindlaksmääramisel tuleb proportsionaalselt arvesse võtta ainult Šveitsis ja Saksamaal töötatud aega, saaks

ka määruse nr 987/2009 artikli 16 lõike 2 kohase otsuse teha ainult seal töötatud aja kohta. Sellist järeldust ei luba teha määruse nr 883/2004 artikli 13 lõike 1 ja lõike 3 ega määruse nr 987/2009 artikli 14 lõike 8 sõnastus, samuti ei vasta nende määruste mõttele ja eesmärgile määrata kindlaks (ühe) töötamise suhtes kohaldatavad õigusaktid. Vastustaja tõlgendus õigusnormidest viiks selleni, et ühtne eluline olukord, käesolevas asjas töösuhe, jaotataks ebalooslikult osadeks. Sellise tõdemuseni jõudis Euroopa Kohus juba 19. mai 2022. aasta otsuses Ryanair (C-33/21, EU:C:2022:402). Pädevus määrata pärast ravikindlustuskohustuse tuvastamist kindlaks kohaldatavad õigusnormid on vastustajal.

- 14 Vastustaja esitas 9. augustil 2022 kätte toimetatud kohtumääruse peale 6. septembril 2022 apellatsioonkaebuse.
- 15 Põhjenduseks väitis ta, et määruse sätted ja kohaldatava õiguse kindlaksmääramise õiguslikud tagajärjed puudutavad üksnes määruste kohaldamisalasse kuuluvat töötamist. Kui Euroopa Liidu seadusandja oleks soovinud, et määruse nr 883/2004 artikli 13 kohasel kontrollimisel võetaks arvesse töötamist kolmandates riikides, oleks ta vastu võtnud õigusnormid, mis hõlmaksid ka teisi määruse nr 883/2004 artiklis 13 reguleeritud olukordi.
- 16 Euroopa Kohtu 19. mai 2022. aasta otsus Ryanair (C-33/21, EU:C:2022:402) puudutab lennuettevõtja töötajate eriomast olukorda. Selles ei mainita kordagi, et asjaomased isikud oleksid töötanud riigis, kus määrus ei kehti. Seega ei ole viidatud kohtuotsus selle küsimuse selgitamiseks sobiv. Kahest järgmisest kohtuotsusest (C-631/17, EU:C:2019:381 ja C-372/20, EU:C:2021:962) nähtub, et ka Euroopa Kohtul ei ole selles küsimuses veel väljakujunenud seisukohta ja et senine kohtupraktika on vastuoluline.
- 17 Pealegi on vastustaja – juhul kui ta määrab sotsiaalkindlustust reguleerivate Šveitsi õigusaktide kohaldamise kindlaks siduva kohtuotsuse alusel – pädev määrama kindlaks kohaldatavat õigust, kui elukohariik on Saksamaa, kuid ta ei ole pädev väljastama tõendit A1 (Šveitsi õiguse kohaldatavuse korral). Määruse nr 987/2009 artiklis 16 sätestatud kord näeb ette, et kohaldatava õiguse kindlaksmääramisest teavitatakse Šveitsi pädevat asutust, kes väljastab tõendi A1. Esialgne kindlaksmääramine on ajutine ja Šveitsi pädeval asutusel on sellisel juhul õigus esitada kahe kuu jooksul vastuväited. Saksa kohtu otsus ei oleks Šveitsi pädevale asutusele siduv, kuna see ei kehtiks väljaspool Saksamaa territooriumi. Nagu juba teada, jagab Šveitsi pädev asutus vastustaja seisukohta ja ei pea võimalikuks võtta arvesse väljaspool määruse nr 883/2004 kohaldamisala töötatud aega. Seega võib eeldada, et Šveitsi asutus kasutab vastuväidete esitamise võimalust.
- 18 Vastustaja palub tühistada Sozialgericht für das Saarlandi (Saarlandi liidumaa sotsiaalkohus) 4. augusti 2022. aasta kohtumäärus ja jätta kaebus rahuldamata.

- 19 Kaebaja ja kaasatud isik paluvad jätta apellatsioonkaebus rahuldamata. Nad paluvad jätta vaidlustatud kohtulahend muutmata.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 20 Määruse nr 883/2004 artikli 13 ja määruse nr 987/2009 artikli 14 õigest tõlgendamisest sõltub, millises riigis pidi kaebaja vaidlusalusel ajavahemikul 1. detsembrist 2015 kuni 30. novembrini 2020 olema ravikindlustatud. Kohaldatava õiguse kindlaksmääramine juhul, kui tegemist on tavalise töötamisega mitmes liikmesriigis, põhineb määruse nr 883/2004 artiklil 13, mille rakendamist reguleerib määruse nr 987/2009 artikkel 16.
- 21 Määruse nr 987/2009 artikli 16 lõige 1 on asjakohane, kuna kaebaja on töötanud kahes liikmesriigis, nimelt Saksamaal ja Šveitsis. Kuivõrd EÜ-Šveitsi kokkuleppe II lisa A jaos (selle eri versioonides) on otsesõnu mainitud määruseid nr 1408/71 ja nr 883/2004, laiendab see kokkulepe seega nende määruste kohaldamisala Šveitsi Konföderatsioonile, mistõttu ei tule Šveitsi Konföderatsiooni käsitada käesoleva kohtuasja lahendamisel mitte kolmanda riigina, vaid liikmesriigina (Euroopa Kohtu 15. septembri 2022. aasta otsus, C-58/21, EU:C:2022:691, punkt 38).
- 22 Saksamaal on pädev võimuorgan määruse nr 987/2009 artikli 16 lõike 1 tähenduses föderaalne töö- ja sotsiaalministeerium (Bundesministerium für Arbeit und Soziales). Viimane on määranud vastustaja GKV-Spitzenverband, DVKA pädevaks asutuseks, kes määrab määruse nr 987/2009 artikli 16 lõike 2 alusel kohaldatava õiguse kindlaks juhul, kui tegemist on tavalise töötamisega mitmes liikmesriigis, kui asjaomase isiku elukoht on – nagu käesolevas asjas – Saksamaal. Otsus dokumenteeritakse tõendi A1 väljastamisega.
- 23 Vastavalt määruse nr 987/2009 artikli 16 lõike 2 esimesele ja teisele lausele määrab vastustaja viivitamatult ajutiselt kindlaks asjaomase isiku suhtes kohaldatavad õigusaktid, võttes arvesse määruse nr 883/2004 artiklit 13 ja määruse nr 987/2009 artiklit 14.
- 24 Mis puudutab määruse nr 987/2009 artikli 14 lõiget 8, siis ei nähtu töötasust, et oluline osa kaebaja palgatööst toimus Saksamaal. Tema igakuine töötasu oli kindlasummaline ega sõltunud töötamise kohast.
- 25 Seega on määrava tähtsusega töötamise aeg. Kaebaja töötas kvartali ligikaudu 65 tööpäevast 10,5 päeva (ligikaudu 16%) Saksamaal, 10,5 päeva (ligikaudu 16%) Šveitsis ja ülejäänud päevad kolmandates riikides.
- 26 Kui arvesse tuleks võtta kaebaja kogu tööaega, sealhulgas tema töötamist kolmandates riikides, jätaks eelotsusetaotluse esitanud kohus vastustaja apellatsioonkaebuse rahuldamata. Sellisel juhul oleks Saksamaal töötamise osakaal väiksem kui 25% ja seega ei moodustaks see olulist osa palgatööst. Selle tulemusel oleks kohaldatav Šveitsi õigus. Sellisel juhul võiks kaebaja ka nõuda, et

vastustaja määraks kohaldatavaks õiguseks Šveitsi õiguse. See tuleneb määruse nr 987/2009 artikli 16 lõike 2 esimesest lausest.

- 27 Kui lähtuda tuleks ainult kaebaja Saksamaal ja Šveitsis töötamise ajast, arvestamata töötamist kolmandates riikides, rahuldaks eelotsusetaotluse esitanud kohus vastustaja apellatsioonkaebuse ja tühistaks Sozialgerichti (sotsiaalkohus) kohtumääruse. Sellisel juhul oleks Saksamaal töötamise osakaal 50% ja seega moodustaks see olulise osa palgatööst. Selle tagajärjel oleks kohaldatav Saksa õigus.
- 28 Küsimusele, kas selle kindlaksmääramisel, kas oluline osa tegevusest toimub liikmesriigis, tuleb lähtuda töötaja tegevusest tervikuna, sealhulgas töötamisest kolmandates riikides, ei ole Euroopa Kohus teadaolevalt veel selgelt vastanud.
- 29 Euroopa Kohtu 19. mai 2022. aasta otsus Ryanair (C-33/21, EU:C:2022:402) puudutas küsimust, milliseid sotsiaalkindlustusalaseid õigusakte kohaldatakse vastavalt määruse nr 1408/71 ja määruse nr 883/2004 (mõlemas redaktsioonis) asjakohastele sätetele liikmesriigis asuva lennuettevõtja lennumeeskonna liikmete suhtes, kes ei ole hõlmatud E101 tõendiga ja kes töötavad 45 minutit päevas lennumeeskonnale määratud ruumis, mis kannab nime *crew room*, ja on selle lennuettevõtja käsutuses teise liikmesriigi (Itaalia) territooriumil, kus lennumeeskonna liikmed elavad, ning kes töötavad ülejäänud osa tööpäevast selle lennuettevõtja õhusõiduki pardal.
- 30 Viidatud kohtuotsusest ei nähtu, kas määruse nr 883/2004 artikli 13 lõike 1 kontekstis tuleb arvesse võtta ka töötamist kolmandas riigis. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et ei saa eeldada – nagu seda tegi Sozialgericht (sotsiaalkohus) –, et Euroopa Kohtu jaoks on elukohaliikmesriigis (täpsemalt Itaalia) toimunud tegevuse olulise osa kindlaksmääramisel ilmselt ebaoluline, millistes teistes määruse kohaldamisalasse kuuluvates riikides või kolmandates riikides on töötajad veel töötanud, sest vastasel juhul oleks selle kohta esitatud sõnaselged märkused. Kohtuotsuses ei ole märgitud, kas kõnealused töötajad kolmandates riikides üldse töötasid. Sellises olukorras ei olnud Euroopa Kohtul alust käsitleda käesolevas asjas vaidluse esemeks olevat küsimust.
- 31 Euroopa Kohus märkis 8. mai 2019. aasta otsuses Inspecteur van de Belastingdienst (C-631/17, EU:C:2019:381), et hoolimata sellest, et asjaomane isik töötas kõnealusel juhul väljaspool liidu territooriumi, oli asjaomasel töösuhtel selle territooriumiga piisavalt tihe seos, sest töötaja säilitas asjaomasel ajavahemikul elukoha Lätis ja tema tööandja asukoht oli Madalmaades. Käesoleva kohtuasja jaoks tuleneb sellest, et asjaolu, et kaebaja töötas peale Saksamaa ja Šveitsi ka kolmandates riikides, ei välista piisavalt tihedat seost kaebaja töösuhte ja liidu territooriumi vahel. Selle üle poolte vahel vaidlust ei ole. Sellest hoolimata märgib Euroopa Kohus aga, et määruse nr 883/2004 artiklite 12–16 erieeskirjad ja seega eelkõige määruse nr 883/2004 artikli 13 lõige 1 ei ole asjakohased. Seega ei selgu viidatud kohtuotsusest, kas määruse nr 883/2004 artikli 13 lõike 1 raames tuleb arvesse võtta ka töötamist kolmandas riigis.

- 32 Käesolevas asjas vaidluse esemeks oleva küsimuse selgitamine ei tulene ka vastustaja viidatud 25. novembri 2021. aasta kohtuotsusest Finanzamt Österreich (arenguabitöötaja perehüvitis) (C-372/20, EU:C:2021:962). Sealse põhikohtuasja kaebaja ja tema lapsed olid Saksa kodanikud, kelle elukoht oli Saksamaal; põhikohtuasja kaebaja abikaasa ja laste isa oli Brasiilia kodanik, kellel ei ole kunagi olnud Saksamaal registreeritud elukohta. Põhikohtuasja kaebaja sõlmis töölepingu Austria valitsusvälise organisatsiooniga. Selle lepingu kohaselt asus põhikohtuasja kaebaja teenistuspaik Viinis (Austria) ja nii tema pereliikmed kui ka ta ise olid hõlmatud Wiener Gebietskrankenkasse (Viini kohalik haigekassa, Austria) sotsiaalkindlustusega. Pärast Viinis ettevalmistuskursusel osalemist alustas põhikohtuasja kaebaja lähetust Ugandas.
- 33 Euroopa Kohus sedastas esmalt taas, et pelgalt asjaolust, et töötaja töötab väljaspool liidu territooriumi, ei piisa selleks, et välistada töötajate vaba liikumist reguleerivate liidu eeskirjade ja eeskätt määruse nr 883/2004 kohaldamine, kui töösuhtel säilib liidu territooriumiga piisavalt tihe seos. Euroopa Kohus märkis, et piisavalt tihe seos liidu territooriumiga, täpsemalt Austria territooriumiga, on olemas (tööandja asukoht on Austrias). Just selles liikmesriigis viibis töötaja nii ettevalmistuse ajal enne lähetust kolmandasse riiki kui ka pärast seda taaslõimumise ajal. Tööleping sõlmiti Austria õiguse alusel, töötaja on kindlustatud Austria sotsiaalkindlustusskeemis ning ta täidab oma tööülesandeid Austria Vabariigi osutatava arenguabi raames. Euroopa Kohus tõlgendas määruse nr 883/2004 artikli 11 lõike 3 punkti a nii, et viidatud sättest tulenevalt kehtivad töötaja suhtes ainult tema tööandja liikmesriigi, nimelt Austria õigusnormid, ilma et oleks tarvis kasutada määruse nr 883/2004 artikli 11 lõike 3 punktis e sisalduvat varusätet. Määruse nr 883/2004 artikli 13 lõike 1 erinorm ei olnud otsuse tegemisel oluline.
- 34 Eespool kirjeldatud põhjustel leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et määruse nr 883/2004 artikli 13 lõikele 1 koostoimes määruse nr 987/2009 artikli 14 lõikega 8 ei saa osas, mis puudutab küsimust, kas selle kindlaksmääramisel, kas oluline osa tegevusest toimub liikmesriigis, tuleb või ei tule arvesse võtta töötaja tegevust tervikuna, sealhulgas töötamist kolmandates riikides, anda üheti mõistetavat tõlgendust, ning esitab selle selgitamiseks eelotsuse küsimused.